

PARAFIALNA RODZINA

periodyk parafii pw. Matki Bożej Królowej Rodzin w Borówcu

więcej na: www.parafiaborowiec.pl

ZE ŚMIERCI DO ŻYCIA

DROGA KRZYŻOWA

w PIĄTKI 17.30 i 19.00

GORZKIE ŻALE

w NIEDZIELE 17.30

PODEJMIJ WYZWANIE
ABSTYNENCJA OD ALKOHOLU
POST O CHLEBIE I WODZIE

Słowo Proboszcza Wielki Post 2020

Drodzy Parafianie,

Wielki Post to czas przemiany, refleksji, a przede wszystkim otwarcia się na największą prawdę o zmartwychwstaniu Chrystusa i o naszym zbawieniu. Potrzebujemy dobrego przygotowania. Rozpoczynamy od Środy Popielcowej. Kiedy kapłan będzie sypał popiołem nasze głowy, usłyszymy słowa: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” albo „Pamiętaj człowiecze, że prochem jesteś i w proch się obrócisz”.

Tego dnia rozpoczniemy także nasze parafialne rekolekcje wielkopostne. To czas, który się już nie powtórzy. Warto zaplanować w ciągu tych kilku dni łaski również swoje uczestnictwo. Zmianę świata rozpoczynamy od zmiany siebie. Po wielkopostnych zamyśleniach będzie nas prowadził ks. dr Tadeusz Czakański. Zechciejmy ten czas poświęcić Panu Bogu, a przede wszystkim zadbać o swoją stronę duchową. W Wielkim Poście mamy okazję do przeżywania nabożeństw pasyjnych. Tradycyjnie, Gorzkie Żale odprawiane będą w niedzielę o godz. 17.30, a w piątki Droga Krzyżowa. To ważny element naszego nawrócenia, bo przecież poranek zmartwychwstania wiedzie przez Golgotę i krzyż. Nie sposób otworzyć się na miłość Pana Boga omijając Golgotę. Tak często sami doświadczamy różnych dróg krzyżowych, osobistego cierpienia, więc potrzebujemy Tego, który przezwyciężył śmierć, grzech i szatana po to, aby mieć życie.

Hasłem rekolekcji są słowa „Ze śmierci do życia”. To odzwierciedla nasz chrześcijański sens bycia uczniem Chrystusa.

Byłoby pięknie, gdyby każdy z nas podjął jakieś postanowienia w okresie Wielkiego Postu. One wzmacniają ducha, hartują naszą wolę, ukierunkowują na miłość Pana Boga i na wrażliwość wobec drugiego człowieka. Jak co roku, będzie możliwość postanowienia postu o chlebie i wodzie. Szczególnie zależy mi, aby w tym roku jak najwięcej osób zadeklarowało wstrzemięźliwość od alkoholu. Stan

epidemiologiczny alkoholizmu w naszym kraju i coraz wyższy wskaźnik uzależnień pokazują, że jest to problem, nad którym się trzeba pochylić. Dlatego apeluję, abyśmy jak najliczniej przyłączyli się do takiego postu. Postanówmy abstynencję od alkoholu w każdej postaci przez okres 40 dni, aby bardziej nas to uwrażliwiło na problem uzależnienia, ale też dopomogło tym, którzy są już w pułapce uzależnień. Nasz dobry przykład, a także nasze zmaganie niech służą trzeźwości, naszym rodzinom i naszej ojczyźnie. Gorąco wszystkich do tego zachęcam.

ks. Proboszcz Waldemar Twardowski

PODEJMIJ WYZWANIE!

ATy?

podejmiesz post o chlebie i wodzie

dnia:

POST O CHLEBIE I WODZIE
OCZYSZCZA SERCE BY MIŁOŚĆ PANA ZAGOŚCIŁA W NAS

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

od 26 lutego do 1 marca
(od Środy Popielcowej do Niedzieli)

ZE ŚMIERCI DO ŻYCIA

W tym roku rekolekcje w naszej parafii poprowadzi ks. dr Tadeusz CZAKAŃSKI ur. w Katowicach w r. 1952 a wyświęcony w roku 1978. Były duszpasterz akademicki, duszpasterz służby zdrowia, dyrektor biblioteki diecezjalnej, wicerektor i kierownik studiów w Wyższym

Seminarium Duchownym, a obecnie rektor domu rekolekcyjnego i wykładowca teologii pastoralnej, duszpasterz osób stanu wolnego, duszpasterz finansistów i bankowców, delegat ks. arcybiskupa ds. dialogu międzyreligijnego.

Nie trzeba długo szukać w sieci, by odnaleźć zdjęcia ks. Tadeusza i zapamiętać uśmiechnięte oczy, pełną życzliwości twarz. Niejedno widział, niejedno przeżył. Możemy też posłuchać kazań i nauk głoszonych przez niego podczas licznych rekolekcji. Na nasze, parafialne poczekamy tylko do Środy Popielcowej, ale dzisiaj przytoczymy jedną z historii opowiedzianych przez ks. Tadeusza na łamach portalu wiara.pl, tę o młodym mężczyźnie, którego dopadł ciężki strach i w której przekonuje, że rekolekcje są potrzebne.

Ni stąd, ni zowąd, bez dostrzegalnego powodu zaczął się bać. Nie mógł odnaleźć źródła lęku, bo nic szczególnego się nie działo. Gdy przerażony rozglądał się za jakąś pomocą, zobaczył plakat z reklamą domu rekolekcyjnego w Katowicach-Panewnikach. Złapał za telefon. – Proszę księdza, ja muszę zaraz wziąć udział w rekolekcjach! – dyszał w słuchawkę. Ksiądz Tadeusz Czakański, diecezjalny rekolekcjonista, który odebrał telefon, był zaskoczony. – Ale proszę pana, my tu teraz mamy rekolekcje dla wdów, pań samotnych... – mitygował rozmówcę. – Nie szkodzi, nie szkodzi – gorączkował się tamten. Nie chciał słyszeć o późniejszym terminie. – Ja muszę natychmiast! – nalegał. Cóż było robić, ksiądz przyjął nietypowego rekolektanta. – No i ten młody człowiek, rodzynek wśród starszych pań, wdów, emerytek, odprawił swoje czterodniowe rekolekcje – śmieje się ksiądz Czakański.

– I sam był zaskoczony, że wrócił spokój. A razem z wewnętrzną harmonią przyszło pragnienie poświęcenia się Bogu. Od tej pory ten człowiek bardzo angażuje się w życie Kościoła.

Wysoko i osobno

„Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich” – pisze ewangelista Mateusz. Prawdopodobnie chodzi o górę Tabor w Galilei. Dziś, jeśli poszukuje się tego miejsca w „geografii duchowej, najtrafniej byłoby chyba wskazać rekolekcje. One mają różną formę, ale zawsze zawierają w sobie coś z Góry Przemienienia: człowiek idzie tam pociągnięty przez Jezusa (na przykład okolicznościami) i jak trzej apostołowie ma nieraz pod górkę, zwłaszcza na początku. Ale idzie i oddala się od codziennych spraw i w końcu widzi Jezusa przemienionego, jakiego nie znał. I sam wraca przemieniony.

– Bibliści akcentują, że Jezus zabrał Piotra, Jakuba i Jana „na górę wysoką, osobno”. Potrzebujemy odosobnienia, miejsca, gdzie nie ma tłumu. Potrzebujemy pustelni. Ja często nazywam takie rekolekcje sanatoriami duchowymi. Bo potrzebujesz czasu, żeby twoje oczy, uszy i serce odwykły od hałasu, od wulgaryzmów, od kłótni – podkreśla ks. Tadeusz Czakański.

13 MARCA

DROGA KRZYŻOWA ULICAMI BORÓWCA GODZ. 19.30

POCZĄTEK PRZY STAREJ SZKOLE

Sakrament Pojednania

Sakrament pokuty i pojednania został ustanowiony przez Zmartwych-wstałego Jezusa, kiedy to w Wieczerniku ukazał się apostołom i powiedział: „Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane” (J 20, 22-23). W przypowieści o miłosiernym Ojcu Jezus najpiękniej wyraził to, co dzieje się w sakramencie pokuty: bładzimy, gubimy się, nie dajemy już rady... Jednak nasz Ojciec oczekuje na nas z wielką, nieskończoną tęsknotą. Przebacza nam grzechy, zawsze nas przyjmuje, gdy wracamy. To BÓG jest zawsze pierwszy, zawsze najważniejszy w pokucie i pojednaniu. Pojednanie pochodzi od Niego, jest Jego darem dla nas i to z Nim się człowiek jedna, z Nim chce być w łączności. Zło, które pojawia się we wnętrzu człowieka, czyni w nim spustoszenie i zniszczenie, przenosi się na nasze złe uczynki zewnętrzne jako skutek nieprawości i zła w naszym sercu. To chore wnętrze wymaga naprawy i odnowy. Dla Jezusa przebaczenie grzechów, odnowa ludzkich serc i umysłów była ważniejsza niż czynienie cudów. Widział w tym wielki znak nadejścia Królestwa Bożego, w którym wszystkie rany zostają uleczone i wszystkie lzy otarte. Padamy w ramiona naszego niebiańskiego Ojcu kiedy idziemy do konfesjonálu, do kapłana i spowiadamy się. A kapłan – mocą Ducha Świętego odpuszcza grzechy i udziela nam rozgrzeszenia. Rozgrzeszenie (łac. absolvere – rozwiązywać, ogłaszać wolnym) to udzielane przez Boga, za pośrednictwem kapłana, sakramentalne przebaczenie grzechów. Ludziom, którzy gorszą się tym, że przybywa grzeszników Jezus odpowiada: „Powiadam wam: tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia” (Łk 15,7). Wielokrotnie mówi też: „Nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników” (Mt 9, 13). „Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie” (Mt 4, 1f). W sakramencie spowiedzi dokonują się dwa rodzaje pojednania: pierwsze: między mną – a Bogiem, drugie: to ja – i bliźni oraz przebaczenie samemu sobie wszystkich popełnionych grzechów. Spowiedź - nie jest rzeczą łatwą i wiele osób czuje wstyd, obawy, niepokój – przez co odkłada ją na później. A później wcale nie jest lepiej... „Po upadku zaraz powstać! Nie pozwalać grzechowi ani na moment pozostać w sercu!” – Św. Jan Maria Vianney. Przewyciężenie tej sytuacji – to pierwszy krok do wewnętrznego uzdrowienia. „Zasługuję na karę o wiele bardziej niż wy! Nie bójcie się wyznawać waszych grzechów” – mówił do wiernych Św. Jan Maria Vianney. „Kochaj Jezusa! Nie lękaj się! Jeślibyś nawet popełnił wszystkie grzechy świata, Jezus powtórzy ci słowa: Odpuszczają ci się liczne grzechy, bo bardzo umiłowaleś” – Św. Ojciec Pio. „Jakkolwiek

spowiedź byłaby nieporadna, jest zasadniczym miejscem, w którym na nowo doświadczasz się świeżości Ewangelii, w którym człowiek rodzi się na nowo” – Brat Roger Schutz.

Warunki dobrej spowiedzi:

1. Rachunek sumienia
2. Żal za grzechy
3. Mocne postanowienie poprawy
4. Szczera spowiedź
5. Zadośćuczynienie Bogu i bliźniemu

Rachunek sumienia powinien być zrobiony jak najstaranniej, należy przypomnieć sobie wszystkie grzechy ciężkie od ostatniej spowiedzi, ale też powszednie, zapytać siebie o odprawioną pokutę, czy wykonałem odpowiednie zadośćuczynienie, czy poprzednia spowiedź była dobra (nie zatałem jakiegoś grzechu, albo nie zapomniałem wyznać). W zrobieniu poprawnego rachunku sumienia pomogą nam modlitewniki, albo gotowe wydruki, pytania – które często znajdują się przy konfesjonalach lub w świątyni.

Wzbudzając żal za grzechy mamy świadomość, że przez swoje ciągle upadki odrzucamy miłość Bożą, że jesteśmy tacy, jacy jesteśmy, a to rodzi ból w naszych ludzkich sercach i smutek; żałujemy – bojąc się potępienia, żałujemy – nie tylko słowem formułki: „Za wszystkie grzechy żałuję”, ale prawdziwie, z serca. Jeśli trudno nam wzbudzić jakikolwiek żal powinniśmy przynajmniej żałować tego, że tak trudno nam to zrobić, tak trudno nam żałować...

Mocne postanowienie poprawy – ma to być szczera wola zerwania z grzechem i odsunięcia tego co do grzechu mnie sprowadza. Osoby świadomie i dobrowolnie trwające w grzechu i nie dążące do zmiany tej sytuacji nie mogą uzyskać sakramentalnego rozgrzeszenia – to znaczy, że cały czas obciążone swoimi grzechami nie mogą przystępować do Komunii św.

Szczera spowiedź – to wyznanie wszystkich swoich grzechów spowiednikowi, czyli przyznanie się do nich (uwzględnijmy - zwłaszcza jeśli grzech jest ciężki – częstotliwość i okoliczności grzechu). „Jeżeli mówimy, że jesteśmy bez grzechu, zwodzimy samych siebie i nie ma w nas prawdy” (1 J 1, 8) Świadome zatajenie jakiegoś grzechu jest świętokradztwem.

Zadośćuczynienie - to nie tylko odmówienie pokuty, to naprawienie krzywd wyrządzonych (oddanie skradzionych rzeczy, przyznanie się do kłamstwa, odwołanie oszczerstw itp.). „Pokuta jest drugim chrztem, chrztem łez” – Św. Grzegorz z Nazjanzu. Oprócz nadanej pokuty możemy podjąć sami dobrowolne umartwienie, dla pełni zadośćuczynienia za swoje grzechy.

Przykazanie kościelne nakazuje spowiadać się przynajmniej raz w roku. Wierni powinni jednak spowiadać się częściej, zawsze kiedy sumienie zostało obciążone grzechem ciężkim. Nie należy zwlekać ze spowiedzią i odkładać jej. To samo dotyczy pokuty.

Kapłan zobowiązany jest do dotrzymania całkowitej i absolutnej tajemnicy spowiedzi. Piękną tradycją, która zachowała się w niektórych rodzinach jest przeproszanie swoich najbliższych, domowników przed wyjściem do spowiedzi św. adwentowej, wielkopostnej czy z okazji misji świętych. Przez podanie ręki, czy uściskanie się – godzimy się ze sobą, wybaczymy, prosimy o przebaczenie, oczyszczamy rodzinne relacje, wprowadzamy ład i obiecujemy pracę nad sobą, nad swoim charakterem. Nabiera to szczególnego znaczenia gdy rozpoczyna ten rytuał starsza i poważna w rodzinie osoba. To dobry przykład dla dzieci, podobnie jak wspólne uczestniczenie (dzieci i rodzice) w pierwsze piątki miesiąca w sakramencie pokuty i Mszy św. To wielkie świadectwo Bożej miłości i miłosierdzia. Należy tu wspomnieć również o pierwszej spowiedzi św., która ma miejsce przed Pierwszą Komunią Świętą. To bardzo ważne przeżycie dla dziecka i często zależy od niego stosunek do spowiedzi św. w całym dalszym życiu. Dziecko nie może odczuwać żadnych złych czy też przykrych emocji związanych ze spowiedzią. Rolą rodziców, katechetów i kapłanów jest przedstawienie sakramentu pokuty jako ogromnej łaski Bożej, Jego wielkiej miłości do każdego człowieka. Dziecko musi zaufać, że Bóg mimo naszych grzechów kocha nas bezgranicznie, jest wspaniałym, miłosiernym i dobrym Ojcem. W postawie rodziców, którzy wyznają swoje grzechy Bogu w sakramencie pokuty, dziecko powinno odnaleźć wzór do naśladowania, postawę ufności i zbliżania się do Miłości Boga.

„Nie należy uważać, że powinniśmy żyć tak, aby nigdy nie potrzebować rozgrzeszenia. Jeśli akceptujemy naszą słabość, ale nadal jesteśmy w drodze, nie poddajemy się, lecz ruszamy dalej i wciąż przez sakrament pojednania nawracamy się, zaczynamy od nowa i w ten sposób wzrastamy dla Pana, dojrzewamy w jedności z Nim!” – Benedykt VI, 17.02.2007

„Bóg wie wszystko. Z góry wie o tym, że po spowiedzi znowu będziecie grzeszyć. Jednakże przebacza. Idzie nawet dalej, umyślnie zapominając o przyszłości, aby nam przebaczyć” – Św. Jan Maria Vianney.

Miłość Chrystusa objawia się tym, że szuka zagubionych i leczy chorych. Dlatego otrzymaliśmy w darze Sakrament uzdrowienia i odnowy, korzystając z niego stajemy się wolni od grzechu i umocnieni w słabościach. Bóg niczego nie pragnie tak mocno jak tylko tego, żebyśmy skorzystali z Jego miłosierdzia i otworzyli nową, czystą kartę w księdze swojego życia.

opracowała: Jolanta Czechowicz

Eucharystia daje życie 2019 – 2022

**Eucharystii jako tajemnicy wyznawanej,
przeżywanej i świętowanej, która jest źródłem
misji – jest poświęcony trzyletni program
duszpasterski Kościoła w Polsce.**

**Pierwszy rok realizacji programu
duszpasterskiego
„Eucharystia daje życie” (2019/2020)**

Jan Paweł II - Patronem 2020 roku

18 maja 2020 r. przypadnie 100. rocznica
urodzin Karola Wojtyły.

„Życiową misją papieża była walka o godność i szacunek każdej istoty ludzkiej, czemu wielokrotnie dawał wyraz w swoich encyklikach. Nazywany „papieżem pielgrzymem”, odbył 104 podróże duszpasterskie do każdego zakątka świata. W swoich homiliach otwarcie krytykował kapitalistyczny wyzysk człowieka przez człowieka, apelował o pokój i braterstwo”
– głosi tekst uchwały.

W uchwale ustanawiającej rok 2020 Rokiem Św. Jana Pawła II zwrócono uwagę, że zajmuje on szczególne miejsce w historii Polski i Europy, a jego zdecydowane upominanie się o prawo naszej ojczyzny do wolności wśród narodów Europy, jego praktyczna obrona praw naszego narodu uczyniły Ojca Świętego najważniejszym z ojców niepodległości Polski.

Z tej okazji ruszył ogólnopolski projekt
"Dar na stulecie".

Ideą akcji jest wyzwolenie dobra, które zasiał w nas Jan Paweł II przez prawie 30 lat swojego pontyfikatu.

Szczegółowe informacje na stronie: www.darna100.pl
(za ekai oraz opoka.news) HDC

WARTOŚCI • WYCHOWANIE • EDUKACJA • PROFILAKTYKA	
	Przekaż swój 1%
 KRS 0000224658 CEL SZCZEGÓŁOWY z dopiskiem: BORÓWIEC	na wypoczynek dzieci i młodzieży

EDK w Borówcu

Może na początek kilka zdań o tym, czym jest EDK – Ekstremalna Droga Krzyżowa. Jest to wydarzenie religijne zainicjowane przez ks. Jacka Stryczka, przygotowane przez niego wraz z duszpasterstwem „Męska Strona Rzeczywistości”. Ideą EDK jest przeniesienie nabożeństwa drogi krzyżowej poza budynek kościoła, przekształcenie jej w pieszą, nocną wędrówkę oraz głębokie przeżycie i doświadczenie własnej słabości. Pierwsza EDK odbyła się w roku 2009 na trasie z Krakowa do Kalwarii Zebrzydowskiej. Od 2010 roku, każda z edycji Ekstremalnej Drogi Krzyżowej ma swoją myśl przewodnią, swoje hasło, i na dzień dzisiejszy liczy niemal 1000 tras i obejmuje 25 państw. Dlaczego Ekstremalna? Bo trzeba przejść minimum 40 km, nocą, w samotności, w milczeniu. EDK nie jest pielgrzymką. Nie ma zabezpieczeń. Każdy walczy sam o wytrwanie na trasie. Ryzykuje. Nie chodzi też o wyjście w jakiejś intencji. Chodzi o przemianę swojego życia. Musi boleć. Trzeba opuścić swoją strefę komfortu i powiedzieć Bogu: jestem tutaj nie dlatego, że masz coś dla mnie zrobić, jestem, bo chcę się z Tobą spotkać. Bo przecież Bóg „Światłem jest w ciemną noc i w modlitwie mej słyszę Jego głos!”

W tegorocznej edycji pojawi się trasa Zielona - Św. Maksymiliana Kolbe. Początek trasy: Borowiec Kościół Matki Bożej Królowej Rodzin; Koniec trasy: Mosina Kościół Świętego Mikołaja.

Przebieg trasy: BORÓWIEC - KAMIONKI - DASZEWICE - BABKI - CZAPURY - WIÓREK - SASINOWO - ROGALINEK - NIWKA - PUSZCZYKOWO - JEZIORY - TRZEBAW - GÓRKA - MOSINA

Długość trasy: 42 km

Autorem i Liderem trasy EDK z Borówca jest Pan **Maciej Lis**. Liderem zostaje osoba, która odkrywa w sobie pragnienie, by umożliwić innym udział w Ekstremalnej Drodze Krzyżowej w swoim rejonie. Odkrywa przekonanie o tym, że taka forma duchowości jest potrzebna, przynosi dobre owoce i zbliża do Chrystusa. Podejmijmy zatem to wyzwanie, tę szansę. **Już 3 kwietnia 2020.**

Jako kilkukrotna uczestniczka EDK: Zapraszam i polecam, ponieważ Ekstremalna Droga Krzyżowa prowadzi do spotkania z Jezusem Chrystusem!

Więcej na www.edk.org.pl

KU TRZEŹWOŚCI NARODU

Polska ma niechlubną spuściznę pijaństwa od XVII wieku, w okresie 123 lat wyniszczania Narodu polskiego przez zaborców i okres rozpijania Polaków przez okupantów, aż do socjalistycznego powszechnego pijaństwa. Te 300-letnie praktyki pozostawiły piętno w postaci dziedziczenia problemów alkoholowych i zachowań części naszego społeczeństwa. Tak wiele rodzin w naszej ojczyźnie cierpi z powodu nałogu alkoholowego, również w naszej parafii.

Ten niechlubny ciąg historyczny musimy przerwać, ponieważ obecnie znajdujemy się w światowej czołówce narodów, które nadużywają alkoholu. Ponad 3 miliony społeczeństwa systematycznie upija się alkoholem, ok. 1 milion osób jest ciężko uzależnionych, a 1,5 miliona dzieci wychowuje się w domach z poważnym problemem alkoholowym.

Statystyki nie oszczędzają.

W 1937 roku spożycie alkoholu wyniosło 0,7l na dorosłego Polaka. W 1957 roku wypijano 3 litry spirytusu, w 1960 wzrosło do 5,5 l i stale wzrastało. Obecnie poziom spożycia wynosi 1l litrów czystego spirytusu na statystycznego Polaka.

25-30% kobiet w Polsce pije alkohol będąc w ciąży. Każdego roku w Polsce rodzi się ponad 7,5 tys. dzieci z tzw. syndromem FAS, czyli z alkoholowym zespołem płodowym.

Wśród piętnastoletniej młodzieży 1/3 chłopców i 1/4 dziewcząt przynajmniej raz w miesiącu upija się alkoholem. 82% uczniów ze szkół ponadpodstawowych ma za sobą inicjację alkoholową. Największa ilość uczniów (62%) zaczęła pić w wieku 14-16 lat.

70% skazanych trafiło do więzień przez alkohol.

Alkohol jest w Polsce zbyt łatwo dostępny. W 2015 r. średnio na jeden punkt sprzedaży alkoholu przypadało 273 osoby, a przed wojną 2500 osób. **Potrzeba rozsądku i wstrzemięźliwości. Każdy z nas może mieć na to wpływ. Dajmy dobry przykład, wspierajmy naszą wstrzemięźliwość tych, którzy sami już sobie z problemem alkoholowym nie radzą.**

u

jak ukryte słowa

kąCik dla DZIECI :)

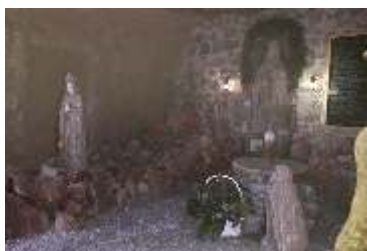
Znajdź i zakreśl słowa związane z Wielkim Postem.

• Droga Krzyżowa • Golgota • Gorzkie Żale • Jałmużna • Krzyż •
• Modlitwa • Post •

A	J	U	M	Ę	K	A	T	W	A	P	O	S	T
M	L	J	A	Ł	M	U	Ż	N	A	Ż	T	R	Z
G	K	W	Y	O	M	O	D	L	I	T	W	A	I
D	R	O	G	A	K	R	Z	Y	Ż	O	W	A	G
K	R	Z	Y	Ż	I	A	G	O	L	G	O	T	A
N	G	O	R	Z	K	I	E	Ż	A	L	E	I	A

Zimowe „PODRÓŻE Z DZIESIĄTKĄ RÓŻAŃCA”

W pierwszym tygodniu ferii grupa 80 dzieci i młodzieży wraz z ks. Waldemarem i opiekunami wsiadła do autokaru z różańcami w dłoni. W poniedziałek dowiedzieli się jakie tajemnice kryją się 600 metrów pod ziemią i dlaczego kłodawska sól jest najzdrowsza, a w piątek przekonali się, że przyjemności z kąpeli można czerpać bez względu na porę roku.

Zachęcam do przeczytania...

Moralitet, powieść psychologiczna, dramat czy może religijna przypowieść o Bogu i człowieku? Książka, którą dziś proponuję jest wszystkim tym jednocześnie. Przedstawia walkę przeciwieństw - dobra i zła, ducha i nicstwa, życia i śmierci. Czytając ją zagłębiamy się w głąb swego sumienia, dociekamy sensu życia, zastanawiamy się czym jest człowieczeństwo. Główny bohater jest tak bezbożny, szalony, odpychający, zły, taki nieludzki, jest mordercą, zdrajcą, niegodziwcem... - a jednak jest człowiekiem. Barabasz - bo o nim mowa, nie potrafi wyobrazić sobie wolności w wierze, nie pojmuje najmniejszego nawet śladu boskości i świętości, nie rozumie człowieczeństwa, nie wie na czym ono polega. Autor prowadzi nas przez tę historię drażniąc nasze myśli, nasze nerwy, pobudzając do oceny - jakim jestem człowiekiem? jakbym się zachował? ile mam w sobie odwagi?

„BARABASZ”
Par Lagerkvist

KALENDARIUM

czyli CO BĘDZIE się działo w parafii

26 lutego
ŚRODA POPIELCOWA
rozpoczęcie
REKOLEKCJI WIELKOPOSTNYCH
Msze św.
8.00, 18.30, 20.00

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

od 26 lutego
do 1 marca

ZE ŚMIERCI DO ŻYCIA

6 marca

I PIĄTEK MIESIĄCA
spowiedź: 17.00 - 20.00

13 marca

DROGA KRZYŻOWA
ulicami Borówca
godz. 19.30

DROGA KRZYŻOWA

w PIĄTKI
17.30 dla dzieci
i 19.00

GORZKIE ŻAŁE
w NIEDZIELE 17.30

17 marca

**KATECHEZA
DLA DOROSŁYCH**

**SPRAWIEDLIWOŚĆ
CZY MIŁOSIERDZIE?**
O BOGU ZAGNIEWANYM
I O JEGO MIŁOŚCI

**Ekstremalna
Droga Krzyżowa**

**3 kwietnia
(piątek)
z
BORÓWCA**

3 kwietnia

I PIĄTEK MIESIĄCA
spowiedź: 17.00 - 20.00

WIELKI TYDZIEŃ

Wielki Czwartek 9 kwietnia:
Uroczysta Msza święta Wieczery Pańskiej
o godz. 19.00

- pamiątka ustanowienia sakramentów Eucharystii i Kapłaństwa
- obrzęd umycia nóg,
- adoracja w „ciemnicy” do 21.30

Wielki Piątek 10 kwietnia (post ścisły)
Pamiętka Męki Jezusa Chrystusa

- adoracja w „ciemnicy” od godz. 8.00
- Jutrznia 8.00
- **godz. 15.00**
Koronka do Bożego Miłosierdzia
oraz Droga Krzyżowa
- **nabożeństwo wielkopiątkowe**
o godz. 19.00
- adoracja przy Grobie Pańskim do 22.00
(Po liturgii śpiewane przy grobie Gorzkie żale)

Wielka Sobota 11 kwietnia

- Jutrznia o 8.00
- Adoracja przy Grobie Pańskim
od godz. 8.00 do godz. 21.00
- Czuwanie harcerzy 10.00 -12.00

Święcenie potraw na stół wielkanocny:
godz. 10.00; 11.00; 12.00;
13.00; 14.00; 15.00; 16.00

- **Liturgia Wigilii Paschalnej o godz. 21.00**
(zabieramy paschaliki)
Zakończenie Liturgii Paschalnej
procesją Rezurekcyjną.

Zapraszam do uczestnictwa w przeżywaniu
najważniejszych wydarzeń
Triduum Paschalnego w naszej Parafii